

De ngaem gyaeuj yawj Sunh Cang, naeuz: “Gou dwg caij gvaq didi he, gaej laihnaeuz mwngz dwg lauxsae couh gijmaz cungj rox.”

Sunh Cang cam: “Ndaej lwnh hawj gou guhmaz siengj dai lwi?”

“Nyapnyuk lai.”

“Vihmaz nyapnyuk?”

“Cwng Sizyouz mbouj caeuq gou gietvaen.”

“Gietvaen yungzheih, gou heuh Sizyouz doengzeiq couh baenz lo.”

“Mwngz gangjboq, de baelawz dingq vah mwngz?”

“De……” Sunh Cang gangjmbaj lo, de ngaem gyaeuj yawjraen Cwng Sizyouz maeuq youq gok ciengz haenx yaengx song cih “hagseng”, sikhaek ngiengx gyaeuj, “de dwg hagseng gou.”

“Mwngz yaeuh gou, aen singz neix miz geij cib bouxvunz heuh Sizyouz ne.”

Sunh Cang youh yawj laj conghcueng. Raen Cwng Sizyouz yaengx mbawceij sij miz “Gencwng Lu 23 hauh 6 doengh”. Sunh Cang bauq gizdieg neix le, Mwz Gojgoj cam: “Mwngz caen dwg lauxsae de?”

“Gou……dwg banhcujyin de.”

“Mwngz ndaej heuh de caeuq gou gietvaen?”

Ndaw bak Sunh Cang damz coenzvah Mwz Gojgoj geij baez. Raen Cwng Sizyouz youq gwnz ceij sij “baenz”, Sunh Cang dapwngq Mwz Gojgoj: “Ndaej!”

“Danghnaeuz mwngz yaeuh gou, gou lijdwg dauq gizneix diuq roengzbae.”

“Mbouj lau law, hagseng gou aeueiq lauxsae raixcaix.”

“De yaeuh gou sam bi lo, cungj mbouj caeuq gou bae lingx cingqgietvaen.”

“Danghnaeuz de caiq yaeuh mwngz, gou heuh doengzhag daengx ban cungj ndaq de, caiq mbouj dingq, dou aeu gij saeh de daeng hwnj gwnz bauqceij bae.”

“Mwngz mbouj yaeuh gou?”

“Song fajfwngz gou cungj dumzdamz liux, gou lumj gangjriu lwi?”

Sunh Cang hai gaemzgienz yaengx ok conghcueng, Mwz Gojgoj raen ndaw fwngz de cungj dwg hanh liux, lumj ngamq doek fwn gvaq nei. De

Gouqmingh

救命

□Dunghsih sij Mungz Sugij hoiz

□东西 著 蒙树起 译

她低头看了一眼,说:“我是踩过点儿的,别以为你是老师什么都懂。”

孙畅问:“能告诉我为什么想死吗?”

“不幸福。”

“为什么不幸福?”

“因为郑石油不跟我结婚。”

“不就是结婚吗? 我让石油同意就是了。”

“吹牛。他怎么会听你的?”

“他……”孙畅结结巴巴地低头,看见躲在窗下的郑石油举着“学生”俩字,立即抬起头来,“他是我的学生。”

“不可能。这个城市里叫石油的有好几十个呢。”

孙畅又看窗下。郑石油举起的稿纸上写着“建政路23号6栋”。孙畅报上地址。麦可的眉毛微动。她说:“你真是他老师?”

“我……还是他的班主任。”

“你保证他能给我婚姻吗?”

孙畅低声重复麦可的疑问。郑石油在稿纸上写下“保证”。孙畅一下有了底气:“保证。”

“如果你说不动他,我还会站到这里。”

“放心吧,我的学生都尊师重教。”

“他答应结婚、结婚,可就是不跟我去领证,三年了。”

“他要是再敢骗你,我叫全班同学一起声讨。必要时,我让他见报。”

“当真?”

“我连手心都湿了,像开玩笑吗?”

孙畅松开拳头,把两只手掌举到窗前,就像投降。麦可看得见他的掌心里全是汗,仿佛在上面刚刚下过一场雨。她终于相信他,一屁股坐到护栏上。两个警察从楼门冲出来,分别拉住她的左右手。她拐了拐胳膊,抗议:“别碰。我有本事上来,就有本事下去,轮不到你们紧张。”

3

当麦可和两名警察从对面楼门消失之后,孙畅才坐到床上。具体坐多久,连他自己也不清楚,因为有一段时间,他的大脑里是空白,既没听到声音也没感觉到热。直到小玲拿着湿毛巾在他冒汗的额头连续擦了几把,他才回过神来,说:“好好一个人,为什么会想死?”

“被人欺负呗。”

“……我没欺负你吧?”

小玲想了想,说:“好像没有。”

“那我就放心了。”

他开始看小玲的头,然后再看她的脸和脖子,像打量陌生人那样由上往下打量。当他的目光移到小玲胸部时,小玲说:“干吗那么色?”

“我……怕你死。”

“我要是死了,谁给你和不网洗衣、煮饭?”

“所以,我们都得活着,千千万万不能跳楼。”

“神经病才会跳呢。”

孙畅一激灵,从床上跳了起来,说:“你这么一点拨,我就明白了。没准儿,她就是神经病。只要一归结到神经病,多少事都迎刃而解。”

当晚,孙畅吻了小玲。他已经好久没吻小玲了。小玲也不甘落后。两人都有了进一步亲热的愿望。结果他们一共来了三次。这是一个久违的次数,几乎是他们一周的指标。他们都很投入,也舍得花力气,尽管开着空调,脊背上却全是汗。因为汗水过多,他们都感到手滑,抓不稳对方。于是,他们的手指都掐进了对方的身体。但是,无论手指掐进去多深,他们都不觉得痛,反而提醒自己还没有睡去,还有一个人陪着……

被干扰的心就这样平静下来。孙畅每天按时到中学讲课,小玲除了去妇产科上班,还负责接送孙不网。买菜、拖地板的事归孙畅,其余的归小玲。

他们的生活又有了秩序,准确得就像秒针。几天之后,麦可领着四个民工,把一台立式钢琴送到孙家门前。孙畅挡在门口,说:“你这不是成心让我受贿吗?”

麦可说:“和一条命比起来,这钢琴只算一根毛。”

“那我也不能见毛就拔。”

“我和石油就要结婚了,你给个面子吧。”

“即使我想给你面子,这房间也不答应。”

“不会吧? 这么大一个家,难道连架钢琴都摆不下?”

孙畅闪开。麦可指挥四位民工抬起钢琴。钢琴避过门框,来到客厅中间,轻轻地落下,但只落了一半就落不下去了,因为茶几挡住了钢琴的一只脚。钢琴赶紧起来,调了一个方向,又往下落,一头却被电视柜卡住。钢琴又起来,移到窗下,贴着墙壁往下落,这一次短沙挡住了它的去路。麦可说:“小心,小心,快抬起来。”钢琴又慢慢地起来,刮掉了墙壁上不少的白灰,琴边有了一道白线。麦可说:“孙老师,你们家也太小户型了。”

(三)

saenq de lo, naengh roengz gwnz hohlanz, song boux gingcaz sikhaek buet gvaqbae rag song fwngz de, de ndaq naeuz: “Gaej rag, gou miz bonjsaeh hwnjdaeuj, couh miz bonjsaeh roengzbae, mbouj yungh sou yousim.”

3

Mwz Gojgoj caeuq song boux gingcaz roengz laeuz le, Sunh Cang cij naengh daengz gwnz congz, dauqdaej naengh geijlai nanz, swhgeij de hix mbouj rox, dingq mbouj haeuj singyaem hix mbouj rox nditndat, Mwh Siujlingz yungh sujbaq bang de uet hanh le de cij singj gvaqdaeuj, naeuz: “Guh vunz baenz ndei, guh fangz guhmaz?” “Deng vunz yaeuh lo.” “……Gou mbouj yaeuh mwngz ba?” Siujlingz naemj yaep he, naeuz: “Lumjbaenz mbouj law.” “Mwngz baenzneix gangj gou couh cuengqsim lo.”

De yawj aen gyaeuj Siujlingz, caiq yawj aen naj caeuq aen hoz de, mwh yawj daengz najaek Siujlingz, Siujlingz cam: “Guhmaz baenz auq?”

“Gou……lau mwngz dai.”

“Danghnaeuz gou dai lo, byawz bang mwngz caeuq Buzvangj saeg buh cawj ngaiz?”

“Ndigah dou mbouj ndaej dai, gaej diuq laeuz.”

“Miz bingh cij diuq.”

Sunh Cang daj gwnz congz diuq roengzdaeuj: “Mwngz baenzneix gangj gou couh rox lo, de baenz bingh!”

Sunh Cang cup Siujlingz lo, songde haujlai nanz mbouj doxcup lo. Haemh haenx songde doxguh sam baez, haujlai nanz mbouj guh baenzlai lo, seizneix aen singgeiz he songde ceiq lai doxguh sam baez. Song vunz cungj haeujsim raixcaix, daengx ndang cungj dumz liux, fwngz raeuzradrad, lwgfwngz nyaenj haeuj ndaw noh bae cij doxgot baenz, hoeng songde cungj mbouj rox in, dauqfanj saezsingj swhgeij gaej ninz ndaek, lij miz bouxvunz he doxbuenx……

Gienh saeh neix couh baenzneix gvaqbae lo, Sunh Cang ngoenznaengz bae cunghyoz hwnjdangz, Siujlingz cawz bae fucanjgoh hwnj ban le, lij aeu ciep soengq Sunh Buzvangj. Sunh Cang bau cawx byaek、baet deih, gizyawz Siujlingz guh.

Gvaq geij ngoenz le, Mwz Gojgoj daiq seiq boux vunz soengq gyaq ganghginz he daengz bakdou ranz Sunh Cang. Sunh Cang dangj youq bakdou, naeuz: “Gou mbouj sou huqoet.”

Mwz Gojgoj naeuz: “Caeuq diuzmingh gou doxbeij, gyaq ganghginz neix suenq diuz bwn he.”

“Hoeng gou hix mboujndaej raen bwn couh nyib ha.”

“Gou caeuq Sizyouz yaek gietvaen lo, hawj naj gou baez he.”

“Gou hawj naj mwngz, ranz gou hix baij mbouj roengz ha.”

Mwz Gojgoj heuh seiq vunz ram ganghginz haeuj dou, hoeng aen ding saedcaih iq lai, cuengq vangz cuengq cig cungj mbouj baenz. Mwz Gojgoj naeuz: “Sunh lauxsae, ranz mwngz caen dwg gaeb lai bw.”

(3)